

نقش عامل‌های بی‌بعد در هیدرولیک

نوشته

دکتر فیروز تربیت

استاد دانشکده فنی

مقدمه

در مقاله مندرجه در شماره گذشته دانشکده فنی تحت عنوان: «محاسبه افت فشار در لوله‌ها بر اساس فورمول‌های نوین» نویسنده به قضیه‌های جدید قشرحدی و تحولی که این مفهوم جدید در علم مکانیک مایعات بوجود آورده است اشاره نمود. بمنظور ادامه همان رویه و با تأسی به خط مشی تجدید نظر در مطالبی که در برنامه تعلیماتی دانشکده گنجانیده میشود در مقاله‌ی امروز رشته‌ی سخن به بحث مهم «نقش عامل‌های بی‌بعد^(۱) در هیدرولیک اختصاص داده میشود».

بعد یا دیمانسیون^(۲) یک کمیت فیزیکی بوسیله دو سیستم واحدهای اصلی مشخص میشود. در هر دو سیستم طول که بعد آن به L و زمان که بعد آن به T نموده میشود مشترک بوده و اختلاف آنها از نظر بعدهای اصلی در تعریف بعد سوم می‌باشد که بر حسب قرار داد در یک سیستم نیرو که بعد آن به F نمایش داده میشود بعد اصلی سوم تلقی شده و در سیستم دیگر جرم که بعد آن به M نمایش داده میشود بعنوان بعد اصلی سوم منظور گردیده است.

اولین شرط صحت یک معادله‌ی ریاضی که قانون فیزیکی معینی را بیان می‌نماید یکسانی بعد کمیت تشکیل دهنده دو طرف معادله است. عبارت دیگر لازمست که مرتبه‌ی تکرار این بعدها که بصورت توان نوشته میشوند در دو طرف معادله یکسان باشند. توان بعدهای همانند مانند عمل ضرب توان‌های همپایه با هم جمع و یا از هم تفریق میشوند. توجه به بعد معادله‌ها مبنای پیدایش عامل‌های بی‌بعد بوده و بسط و توسعه بعدی استعمال این عامل‌ها در نتیجه‌ی نیازی بوده که در ضمن تحقیق و تجسس در مکانیک مایعات احساس گردیده است.

یک ذره‌ی مایع جزئی از یک محیط پیوسته و تغییر شکل پذیر^(۳) بوده که در ایجاد سه نوع حرکت

۱) Paramètre sans dimensions   ۲) Dimension   ۳) Milieu continu et deformable

هندسی آن: دوران (۱) - انتقال (۲) - گردش (۳) - تعداد زیادی نیرو می‌توانند دخالت داشته باشند. بعلمت تعداد زیاد نیروها مطالعه‌ی این مسئله از نقطه‌ی نظر عمومی بوسیله‌ی ریاضیات فوق العاده مشکل و پیچیده می‌باشد. مطالعه‌ی نوشته‌ی دانشمندان ریاضی دانه‌های گذشته مؤید این حقیقت است و نشان می‌دهد که کوشش‌های مداوم آنها در بدست آوردن فورمول ریاضی واحدی که بیان جمیع حالت‌های جریان با آن میسر باشد بعلمت زیاد بودن متغیرها با اشکال‌های لاینحل مواجه گردیده است و دانشمندان برای تسهیل مسئله و رسیدن به هدف غائی ناچار به قبول یکرشته فرض‌هائی می‌گردیدند که اغلب بعلمت متکی نبودن آنها به حقیقت فیزیکی نتیجه‌های حاصله بصورت تضادهای هیدرودینامیکی (۴) بروزی نمود. فکر استفاده از منبع‌های سرشار آب و مهار نمودن انرژی این ذغال سفید (۵) که سیر و گردش آن در طبیعت بصورت یک سیکل پیوسته دائماً در حال تکرار است از قدیم‌ترین دوره‌های تاریخ یکی از مظهرهای تمدن بشری بوده و مهندسانی که شالوده‌ی پروژه‌های سفید همگانی از قبیل لوله کشی و آبیاری و سایر مصرف‌های صنعتی آب را پی‌ریزی مینمودند نمیتوانستند در انتظار حصول نتیجه‌ی نهائی از مطالعه‌ی دانشمندان بمانند و بدین علت کوشش خود را صرف پیدا نمودن فورمول‌های تجربی نمودند که در پاره‌ای موارد ابتکار و قضاوت شخصی را نیز در آن دخالت داده‌اند. اثرهای جاودان مهندسان مزبور در کلیه‌ی قاره‌های عالم بچشم می‌خورد و فورمول‌هائی را که آنها وضع نموده‌اند هنوز هم در محاسبات آبی مورد استفاده قرار می‌دهند.

از آنجائی که تجربه یکی از اساسی‌ترین طریقه‌های نیل به هدف در علم فیزیک می‌باشد فورمول‌های تجربی مهندسان بایستی بعنوان پایه‌های صحیح و غیر قابل انکاری تلقی گردیده و نحوه‌ی تلفیق و تطبیق آنها با نتیجه‌های علمی حاصل از تحقیق دانشمندان ریاضی دانه‌ها مورد بررسی قرار گیرد. روش تحقیق و تجسس علمی دانشمندان کنونی اینست که ابتدا عده‌ای از اصول‌های فیزیکی را که مبنای علمی و منطقی دارند در مد نظر گرفته و سپس فورمول‌های تجربی مهندسان و روش‌های علمی ریاضی دانان را تماماً مورد غور و دقت قرار داده و فقط آن عده از فورمول‌های تجربی مهندسان را که بتواند پدیده‌های فیزیکی و واقعی را با نتیجه‌ی بررسی دانشمندان تلفیق کند انتخاب می‌کنند و سپس بر اساس آن بررسی و انتخاب به انجام یک رشته تجربه‌های فیزیکی در لابراتوار می‌پردازند و نتیجه‌ی این تجربه‌ها را بکمک محاسبه‌های ریاضی برای رسیدن به هدف نهائی مورد استفاده قرار می‌دهند. نقش عمده‌ی عامل‌های بی‌بعد در همین مرحله و برای رسیدن به هدف نهائی روشن میشود زیرا عامل‌های مزبور خط مشی تجربه‌ها را بر اساس منطقی معین ساخته و بیان ریاضی قانون فیزیکی هیدرولیک نوین را نیز بطرز صحیح تری امکان پذیر نموده و قاطعیت می‌دهند.

تعریف عامل‌های بی‌بعد:

همانطور که در مقدمه ذکر گردید مطالعه‌ی حرکت یک ذره‌ی مایع از نقطه‌ی نظر فعل و انفعال

۱) Rotation   ۲) Translation   ۳) Deformation pure   ۴) Paradoxe hydrodynamique
۵) Houille blanche

فیزیکی فوق‌العاده پیچیده و مبهم بوده وعده‌ی متغیرهایی که در تغییر مکان و تغییر شکل ذره در طول زمان میتوانند دخالت نمایند زیاد میباشند . اما نظر باینکه پیدایش پدیده‌های مختلف فیزیکی بستگی کاملی به تغییر نسبی این متغیرها دارد طرز تفکر جدیدی در تجسس‌های هیدرولیکی مورد توجه قرار گرفته است . براساس این طرز تفکر جدید متغیرهای مختلفی که تغییرهای نسبی آنها حین حرکت سیال‌ها باعث بروز پدیده‌های مختلف فیزیکی میگردند توأماً در یک عامل بی‌بعد درهم آمیخته گردیده و بصورت یک متغیر بدون بعدی درسیانند که دامنه‌ی تغییر آن با تأثیر نسبی هریک از متغیرهای جزء ارزیابی میگردد . بطور خلاصه عامل‌های بی‌بعد برای تعیین حدود تغییرهای هریک از متغیرهای جزء بهترین وسیله سنجش شناخته شده و استعمال آنها سبب عمومیت دادن قانون‌های مکانیک مایعات گردیده و به پیدایش فورمولهایی که در عین موجز بودن دارای پایه و مبنای علمی محکمتری بوده‌اند کمک کرده است .

عاملهای بی‌بعد بصورت ابزاری تحت اختیار محقق قرار میگیرد و بکمک آنها دامنه‌ی تفحص‌ها و تجسس‌های علمی در افق وسیعتری امکان پذیر گردیده است .

روش نوین کنونی که در سرک‌های تحقیق و لابراتوارهای مکانیک مایعات دنیا متداول است مبنی بر اینست که ابتدا بوسیله‌ی تجربه‌های مقدماتی کلیه‌ی متغیرهای مطلق را که هریک بنحوی در فعل و انفعال‌های فیزیکی نقش اساسی دارند تعیین می‌کنند و از ترکیب این متغیرهای مطلق عاملهای بی‌بعد را بوجود می‌آورند تا بدین وسیله معادله‌ی ریاضی حرکت سیال‌ها منجر به نوشتن یک رابطه‌ی کلی بین این گروه عاملهای بی‌بعد شود .

سپس برای پیدا کردن مقدار عددی ضریب‌های این رابطه - با رعایت اصلهای منطقی و با توجه به قانون‌های اصلی مکانیک - تجربه‌های فیزیکی مجددی انجام میدهند تا تحقق فورمول نهائی فیزیکی که بدست آمده است به ثبوت برسد . اغلب فورمولهای ریاضی که اکنون در مکانیک مایعات متداول گردیده و قانون فیزیکی خاصی را بیان می‌نمایند بتوسط عامل‌های بی‌بعد نمایش داده میشوند .

در زیر اصل پیدایش و نحوه دخالت عامل‌های بی‌بعد در حرکت مایعات مورد بحث قرار میگیرد:
در حرکت یک ذره‌ی آزاد مایع نیروهای مؤثر بر جرم آن را که در اثر حرکت بوجود می‌آیند «نیروهای واکنش ماند»^(۱) می‌نامند . اصل تعادل دینامیکی دالامبر^(۲) بیان می‌کند که برآیند این نیروهای واکنشی ماند بایستی اثر برآیند کلیه‌ی نیروهای دیگر را که بر ذره‌ی آزاد مایع تاثیر نموده و سولد حرکت آن می‌گردند (نیروهای حرکتی) خنثی نماید .

در اغلب پدیده‌های هیدرولیکی که در عمل بدانها برخورد میشود عده‌ی زیادی از نیروهای مؤثر فاقد اهمیت بوده و میتوان از وجود و در نتیجه از تأثیر آنها صرف‌نظر نمود . در اینصورت غالباً یکی از نیروهای مؤثر میتواند در حرکت ذره‌ی مایع بیشتر از سایرین قدرت نمائی نموده و حرکت ذره را بطور کلی تحت

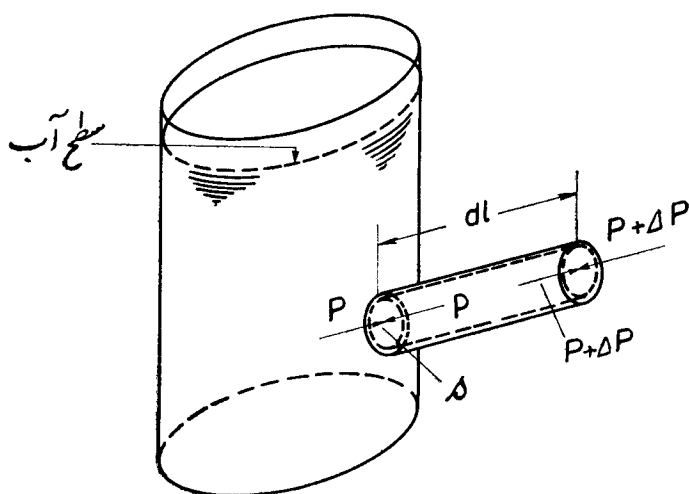
۱) Reaction d'inertie   ۲) Principe d'équilibre dynamique d'Alembert

نفوذ و تأثیر خود قرار دهد. مطلبی که در اینجا بذهن خطور میکند اینست که آیا میتوان اندازه‌ی نیروی واکنشی ماند را محک واقعی ارزیابی تأثیر نسبی سایر نیروها شمرد؟ جهت روشن شدن این مطلب طرفین معادله‌ی دالامبر را به نیروی واکنشی ماند تقسیم می‌نمائیم. جزءهای مختلف معادله بصورت خارج قسمت دونیرو ظاهر میگردند. و چون خارج قسمت‌ها بدون بعد میباشند هر یک از آنها یک عامل بی‌بعد و مؤثر در تعادل دینامیکی حرکت ذره‌ی آزاد مایع خواهند بود. پرواضح است که عده‌ی عاملهای بی‌بعد موجود در این معادله برابر خواهند بود با عده‌ی کلیه‌ی نیروها منهای یک. این عاملهای بی‌بعد یعنی عددی را در هیدرولیک بنام دانشمندانی نام گذاری کرده‌اند که در حقیقت مبتکر وضع قانون فیزیکی خاص مربوط به آن عامل بی‌بعد بوده‌اند.

بطور خلاصه عاملهای بی‌بعد ترکیبی از متغیرهای فیزیکی علم هیدرولیک بوده و در وجود آوردن رژیم‌های مختلف جریان سیال‌ها نقش اساسی داشته و تغییر سایر کمیت‌های فیزیکی مورد مطالعه را تحت الشعاع خود قرار میدهند بهمین علت است که طریقه‌ی بدست آوردن این عاملهای بی‌بعد بطور انفرادی و بر اساس طرز تفکری که فوقاً بتفصیل بیان گردید حائز اهمیت بوده و در اینجا مورد بررسی قرار میگیرد.

عدد اولر (۱)

ظرفی مانند شکل (۱) در نظر میگیریم که در قسمت پائین آن سوراخی بمساحت s تعبیه شده و قطعه

شکل ۱

لوله‌ی کوتاهی بطول dl و با مقطعی بمساحت s بدان متصل شده است. در ظرف مزبور سطح آب در ارتفاعی بالاتر از محور سوراخ نشان داده شده است. فرض کنیم درون لوله چوب پنبه‌ای بهمان مقطع s مانع از جریان آب گردد. واضح است که در نتیجه‌ی ارتفاع آب داخل ظرف، بر هر واحد سطح چوب پنبه‌ی مزبور فشاری باندازه‌ی

P که بطرف خارج ستوجه است وارد میگردد، بطوریکه برای تعادل لازمست از خارج نیروئی معادل و در جهت مخالف P بر چوب پنبه وارد آورده شود. فرض می‌کنیم فشار P بر روی چوب پنبه باندازه‌ی ΔP زیاد گردد و در نتیجه چوب پنبه طول کوتاه dl را طی نماید و بعد از آن مجدداً تعادل را برقرار نمایند. در اینصورت کار انجام یافته

برابر است با $(\Delta P \times s) \times dl$ و مقدار آن برای واحد حجم مایع $\Delta P = \frac{\Delta P \times s \times dl}{s \times dl}$ میباشد.

بنابراین مقدار عددی ΔP معرف دو کمیت فیزیکی با بعدهای مختلف میباشد: فشار-کار و بهمین علت است که اولاً فشار در درون مایع کامل بصورت یک کمیت فیزیکی عددی و یا اسکالر^(۱) خودنمایی میکند.

ثانیاً برای مقابله با انرژی پتانسیل U ^(۲) و ایجاد تعادل یک انرژی فشاری وجود دارد که آنرا انرژی درونی^(۳) مینامیم. برای اینکه این انرژی درونی با انرژی پتانسیل جاذبه زمین U قابل مقایسه گردد مقدار ΔP را برای مقطعی به سطح واحد در تغییر مکانی با اندازهی واحد طول بوسیلهی $\mathcal{P}$ نمایش میدهم.

میدانیم که مشتق پتانسیل جاذبهی زمین در امتداد قائم برای واحد جرم مایع یعنی $\frac{\partial U}{\partial z} = \text{grad}(\vec{U})$ (z امتداد قائم)، برابر است با شتاب ثقل $\vec{g}$. چون $\mathcal{P}$ طبق تعریف بالا انرژی واحد حجم است بنابراین انرژی

$$\text{واحد جرم} \frac{\mathcal{P}}{\rho} \text{ خواهد بود.}$$

با توجه به وجود تعادل بین پتانسیل جاذبهی زمین U و پتانسیل فشار $\mathcal{P}$ میتوان بکمک مشتق پتانسیل

فشار، شتابی بصورت $\frac{1}{\rho} \text{grad} \mathcal{P}$ تعریف نمود. اما بطوریکه گفته شد در اثر حرکت ذره‌ی مایع نیروئی بصورت واکنش ماند بوجود میآید که مقدار آن برابر است با حاصلضرب جرم در شتاب این حرکت. اندازهی نیروی مزبور برای واحد حجم مایع بوسیلهی مقدار $\frac{d}{dt}(\rho V)$ تعریف میگردد که در آن V سرعت ذره‌ی مایع و ρ جرم مخصوص و $\frac{d}{dt}$ مشتق زمانی آن میباشد. این مقدار $\frac{d}{dt}(\rho V)$ در اصطلاح مکانیک بنام تغییر مقدار حرکت در واحد زمان^(۴) خوانده میشود. مسلم است که این تغییر مقدار حرکت دارای بعد نیرو میباشد.

بعلمت ثابت بودن جرم مخصوص، و دائم در نظر گرفته شدن جریان، میتوان بجای $\frac{dV}{dt}$ معادل آن

$$\text{مقدار} \frac{dV}{dl} \times \frac{dl}{dt} = V \frac{dV}{dl}$$

اگر مقدار $\rho \frac{dV}{dl} V$ که هم بعد نیرو است در فاصلهی dl ضرب شود کمیت حاصل بصورت انرژی

و یا کار جلوه گر میشود و در اینصورت مقدار $\rho V dV$ عبارت میشود از کار نیروی واکنشی ماند در تغییر مکان نقطه‌ی تأثیر.

نظر باینکه اندازهی سرعت در ابتدا صفر و در مرحله‌ی نهائی V می باشد انتگرال مقدار مزبور یعنی

۱) Scalaire   ۲) Energie potentielle   ۳) Energie interne
۴) Variation du quantité de mouvement

$\rho V^2/2$ نمایش انرژی سینتیک^(۱) واحد حجم بوده و اندازه‌ی آن برابر است با تغییر انرژی درونی ΔP به عبارت دیگر $\Delta P = \rho V^2/2$.

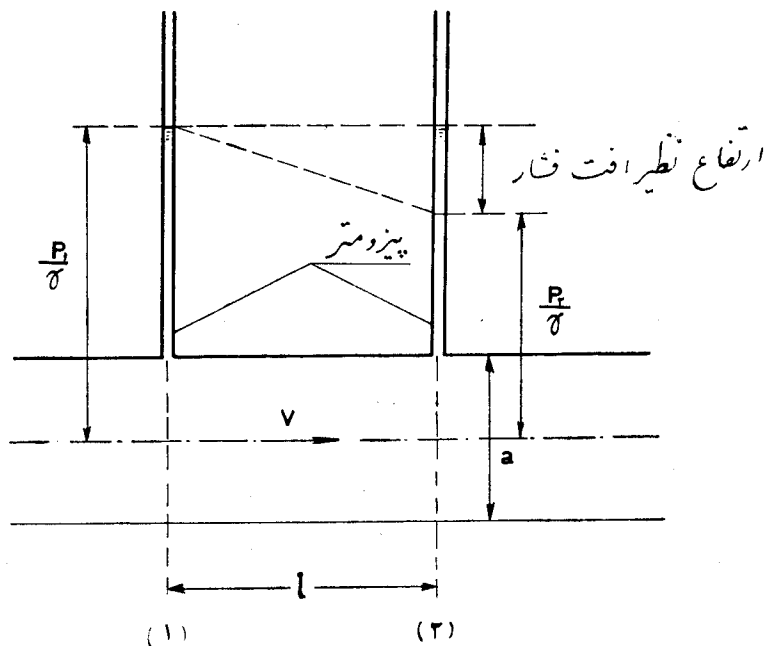
فرض اصلی در بدست آوردن این تساوی اینست که در تغییر مکان فوق هیچگونه اتلاف انرژی وجود نداشته باشد.

بطوریکه مسلم است اتلاف انرژی همیشه وجود داشته و تساوی فوق عموماً برقرار نخواهد بود. اما آنچه مسلم است میتوان خارج قسمت دوم مقدار فوق یعنی $\frac{\rho V^2/2}{\Delta P}$ را بصورت معیاری برای ارزیابی این عدم تساوی بکاربرد.

چون نسبت دوم مقدار فوق را در هیدرولیک بصورت $E = \frac{V}{l \sqrt{2 \Delta P / \rho}}$ بیان نموده و آن را عدد اولر ویا ضریب جریان می نامند که یکی از عاملهای بی بعد اصلی میباشد. نسبت مزبور در حقیقت ترازنامه (بیان) تبدیل انرژی نیروی فشاری و واکنش ماند را معین نموده و یکی از مشخصه های حرکت سیال ها میباشد.

عدد رینولدز^(۲)

هرگاه مایع فوق العاده لزجی با ضریب لزجی دینامیکی μ از بین دو صفحه موازی بفاصله a (شکل ۱-۲) عبور نموده و حرکت آن منحصراً تحت تأثیر نیروهای لزجی صورت بگیرد، در هیدرولیک ثابت می کنند که افت فشار که ارتفاع نظیر آن بین دو مقطع بفاصله l بوسیله اختلاف ارتفاع سطح آب در دو عدد فشار سنج^(۳) که در ابتدا و انتهای فاصله ی مزبور نصب گردیده است اندازه گیری میشود از رابطه ی:

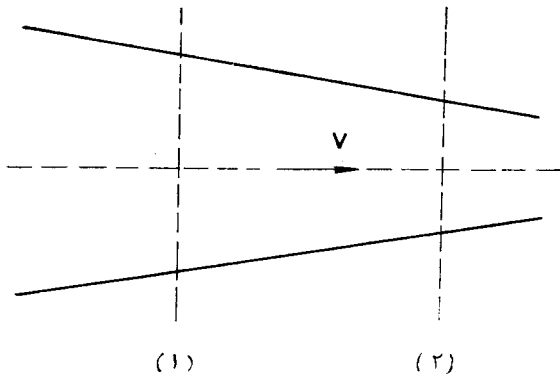
شکل ۱-۲- حرکت مایع لزج از بین دو صفحه موازی

۱) Energie cinétique   ۲) Nombre Reynolds   ۳) Piezometre

سرعت ماکزیمم مایع بین دو صفحه و K ضریبی عددی میباشد.

با توجه باینکه نسبت $\frac{1}{a}$ برابر یک عدد است میتوان با بکاربردن ضریب $K' = K \frac{1}{a}$ رابطه‌ی فوق را بصورت ذیل نوشت:

$$P_1 - P_2 = K' \frac{\mu V}{a}$$

شکل ۲-۲- حرکت مایع لزج از بین دو صفحه‌ی مایل

در مرحله‌ی بعد فرض می‌شود که دو صفحه‌ی سابق بصورت مایل بوده و نسبت به همان محور افقی بطور متقارن قرار گرفته باشند.

اگر همان مایع لزج با سرعت V محوری از بین دو صفحه‌ی مزبور جریان پیدا نماید قسمتی از اختلاف فشار موجود بین دو مقطع توسط نیروهای لزجی از بین رفته و قسمت دیگر آن صرف تغییر انرژی سینتیک میگردد (شکل ۲-۲).

هرگاه سرعت در مقطع‌های ۱ و ۲ بترتیب V_1 و V_2 باشند اندازه‌ی افت فشار عبارتست از:

$$\Delta P = P_1 - P_2 = \rho V_2^2 / 2 - \rho V_1^2 / 2 + K'' \frac{\mu V_2}{a} \quad (\text{"}K''\text{ ضریب عددی است})$$

از تقسیم طرفین معادله‌ی فوق به مقدار $\rho V_2^2 / 2$ رابطه‌ی زیر نتیجه میشود:

$$\frac{\Delta P}{\rho V_2^2 / 2} = 1 - \left(\frac{V_1}{V_2} \right)^2 + K'' \frac{\mu V_2 / a}{\rho V_2^2 / 2}$$

هرگاه اندازه‌ی سطح مقطع‌ها بترتیب s_1 و s_2 باشند با توجه به رابطه‌ی پیوستگی چنین نتیجه میشود:

$$\frac{\Delta P}{\rho V_2^2 / 2} = \left[1 - \left(\frac{s_2}{s_1} \right)^2 \right] + K'' \frac{\mu V_2 / a}{\rho V_2^2 / 2}$$

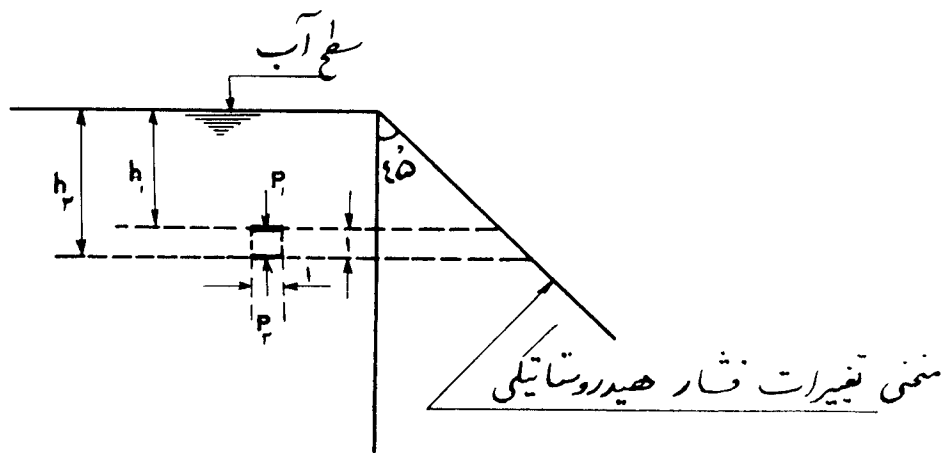
جمله‌ی طرف چپ رابطه‌ی بالا عکس مربع عدد اولر (E) میباشد که عاملی بدون بعد است. بنابراین هر یک از جمله‌های طرف ثانی معادله‌ی فوق نیز بی بعد میباشند. جمله‌ی اول سمت راست تابعی از مقطع‌های عبور جریان میباشد که بدون بعد است. هرگاه در جمله‌ی دوم سمت راست معادله‌ی فوق دقت شود با توجه باینکه نیروهای واکنشی مانند متناسب با ρV_2^2 و نیروهای لزجی متناسب با $\frac{\mu V_2}{a}$ میباشد ملاحظه میشود که مقدار نسبت فوق معرف تناسب موجود بین نیروهای واکنشی مانند و نیروهای لزجی است.

عکس جمله دوم که صرفنظر از ضریب‌های عددی آن مساوی $\frac{\rho V_2^2}{\mu V_2 / a}$ میباشد موسوم است به عدد

رینولدز و آن را با Re نمایش می‌دهند. اگر μ/ρ را مساوی ν (ضریب لزجی حرکتی^(۱)) که دارای بعد L^2T^{-1} یا سرعت سطحی میباشد اختیار نمائیم $Re = \frac{Va}{\nu}$ خواهد شد. عدد رینولدز یکی دیگر از عملهای اصلی در هیدرولیک میباشد. بنابراین ملاحظه میشود که در صورت پیدایش نیروهای لزجی و تأثیر آنها در حرکت مایع عدد اولر تنها تابع بعدهای هندسی جدار و مقطع نبوده بلکه بستگی تامی به عدد رینولدز نیز دارد.

عدد فرود^(۲)

اگر در مایع ساکنی بوزن مخصوص γ ، دو سطح افقی بمقطع واحد زیر یکدیگر در عمق‌های h_1 و h_2 فرض کنیم (شکل ۳) و فشارهای مربوطه را P_1 و P_2 بنامیم نظر باینکه تغییر فشار هیدروستاتیکی میباشد رابطه‌ی $P_2 - P_1 = \gamma(h_1 - h_2)$ برقرار خواهد بود. اگر $\Delta P = P_2 - P_1$ و $\Delta h = h_1 - h_2$ باشد واضح است که $\frac{\Delta P}{\Delta h}$ و یا نسبت تغییرهای دو کمیت فشار و ارتفاع برابر وزن مخصوص γ خواهد بود یعنی $\gamma = \frac{\Delta P}{\Delta h}$ و اگر $h_1 - h_2$ را مساوی واحد فرض کنیم مقدار عددی ΔP مساوی وزن مخصوص مایع میگردد. در تعریف عدد اولر بیان شد که دو مقدار ΔP و $\rho V^2/2$ بترتیب معرف فشار و واکنش ماند بوده و از نقطه‌ی نظر بعد یکسان می‌باشند.

شکل ۳

با توجه باینکه تغییر فشار در واحد ارتفاع هم بعد وزن مخصوص است و وزن مخصوص یکی از مشخصه‌های حرکت سیالها می‌باشد با تقسیم نیروی واکنشی ماند $\frac{\rho V^2}{2}$ بر طول l مسیر کمیتی هم بعد وزن مخصوص تعریف می‌کنند که بعد آن $\frac{\rho V^2}{L}$ است یعنی تغییر نیروی واکنشی ماند در واحد طول. جذر نسبت وزن مخصوص مجازی بالا $\left(\frac{\rho V^2/2}{l}\right)$ به وزن مخصوص ثقلی γ را، که عددی بدون

۱) Coefficient du viscosité cinématique   ۲) Nombre Froude

بعد است، عدد فرود نامند طبق توضیح بالا مجذور عدد فرود عبارت خواهد بود از:

$$\frac{\text{وزن مخصوص مجازی نیروهای واکنش ماند}}{\text{وزن مخصوص ثقلی}} = \frac{\rho V^2/L}{\gamma} = \frac{\rho V^2}{\rho g L} = \frac{V^2}{gL}$$

و در نتیجه $\frac{V}{\sqrt{gL}}$ عدد فرود خواهد بود که آن را با Fr نشان میدهند $(Fr = \frac{V}{\sqrt{gL}})$.

بطوریکه میدانیم علت واقعی نوشتن عدد فرود باین شکل اینست که در مورد جریان با سطح آزاد بتوان سرعت ذره‌ی مایع را با سرعت موج‌های ثقلی در سطح آزاد مقایسه نمود زیرا در سطح یک کانالی که عمق آب جاری آن L می‌باشد موج‌های ثقلی حاصله در سطح آن با سرعت $\sqrt{gL}$ انتقال پیدا می‌نمایند.

عدد وبر^(۱)

در سیالها نیروهای خاص دیگری مثل نیروهای الکتروشیمی^(۲) بصورت جاذبه‌ی بین ملکولها خودنمایی میکنند که از نقطه‌ی نظر فیزیکی با قانون جاذبه‌ی عمومی فرق اساسی داشته و حوزه‌ی تأثیر آنها محدود می‌باشد.

بعنوان مثال برای یک ملکول معینی که از سطح آزاد آب دور است نیروهای الکتروشیمی در کلیه‌ی سمت‌ها بطور یکسان تأثیر مینمایند و بنا بر این نتیجه‌ای برابر صفر خواهند داشت. در صورتیکه نیروهای مزبور، برای ملکولی که در مجاورت سطح آزاد سیال قرار دارد نتیجه‌ی قائم خواهند داشت. مؤلفه‌های مماسی نیروهای جاذبه‌ی ملکولی مولد نیروی کشش سطحی^(۳) می‌باشند که در نتیجه‌ی تأثیر توأم آن با دیگر نیروهای مؤثر، سطح آزاد مایع مساحت حداقل ممکن را اختیار مینماید.

نیروی کشش سطحی به منحنی محدود کننده سطح مایع عمود بوده و بر سطح مایع مماس میباشد. با توجه بشرط تعادل ستون مایعی که در لوله‌ی موئی بالا میرود، معلوم میشود که نیروی کشش سطحی هم بعد $\frac{F}{L}$ (نیرو بر طول) می‌باشد و این نیروها فقط موقعی بوجود می‌آیند که جریان مایع همراه با سطح آزادی بوده باشد. وجود نیروهای الکتروشیمی در توزیع سرعت و فشار در نقطه‌های مختلف جریان تأثیر بسزائی خواهند داشت. بمنظور ارزیابی و سنجش تأثیر نسبی نیروهای الکتروشیمی که بصورت کشش سطحی خودنمایی میکنند عامل بی‌بعد دیگری نظیر عدد اولر - رینولدز و فرود تعریف میگردد. برای پیدا کردن این عامل بی‌بعد روش استدلال مشابهی بقرار زیر بکار برده میشود:

تغییر نیروهای واکنشی ماند در واحد طول یعنی $\frac{\rho V^2}{L}$ را که هم بعد وزن مخصوص میباشد بایستی با یک کمیت مشابهی که در آن نیروهای کشش سطحی دخالت داشته باشند مقایسه نمود و چون نیروی کشش سطحی هم بعد نیرو تقسیم بر طول است برای آنکه کمیت هم بعد وزن مخصوص از آن ساخته شود لازمست به L^2

۱) Nombre Weber   ۲) Electrochimie   ۳) Tension superficielle

تقسیم شود تا نیروی کششی واحد سطح تعیین گردد. بدین ترتیب جذر عبارت $\frac{\rho V^2/L}{T/L^2}$ عامل بی بعد نظیر

عددهای اولر، فرود و رینولدز خواهد بود که موسوم است به عدد ویر و آن را بصورت $W = \frac{V}{\sqrt{T/\rho L}}$

می نویسند. اگر صورت و مخرج رابطه‌ی $\frac{\rho V^2/L}{T/L^2}$ در مقدار L ضرب شود صورت دوبرابر انرژی سینتیک واحد حجم مایع می باشد و مخرج نیز که کمیتی هم بعد با انرژی می باشد بصورت انرژی سطحی واحد حجم تعریف میگردد و در این صورت عدد ویر عبارت خواهد بود از جذر دوبرابر انرژی سینتیک به انرژی سطحی برای واحد حجم مایع.

عامل های بی بعد و قانون های هیدرولیکی

در درس هیدرولیک دانشکده‌ی فنی از رویه‌ی نوین نشان دادن قانون ها بوسیله‌ی عامل های بی بعد پیروی گردیده و به بعضی عامل های بدون بعد دیگری نظیر «عامل عدم تعادل جریان» که در مطالعه‌ی پدیده‌ی فیزیکی جریان درهم^(۱) در قشر حدی^(۲) حائز اهمیت فوق العاده میباشد اشاره میگردد. علم مکانیک مایعات حائز جنبه‌ی عمومی تری بوده و در آن حرکت کلی هر نوع سیال بخصوصی مورد بررسی قرار میگیرد. بنابراین با توجه به فشار پذیری و هدایت گرما و سایر خاصیت های سیال ها در این علم عددهای بدون بعد دیگری نظیر عدد ماخ^(۳) عدد پراندتل^(۴) و غیره نیز مورد تعریف قرار میگیرند.

گرچه مورد استعمال عمده‌ی این عامل های بی بعد در مطالعه‌ی قانون تجانس هیدرولیکی حرکت سیال ها می باشد و این بحث مهم از کادر مقاله‌ی کنونی خارج است ولی اینجا به ذکر یک نکته‌ی جالب توجهی بسادرت میشود. در جریان مایع هر گاه علاوه بر فشار و واکنش مانند یکی دیگر از نیروها مانند نیروی لزجی، ثقل و یا کشش سطحی تأثیر نماید برای تعادل بایستی چند ضلعی نمایش نیروها - که در فرض فعلی یک مثلث میباشد، بسته شود. با در نظر گرفتن مفهوم عامل های بی بعد چنین نتیجه گرفته میشود که شرط وجود تجانس هیدرولیکی منجر میشود برقرار بودن تشابه هندسی بین دو مثلث.

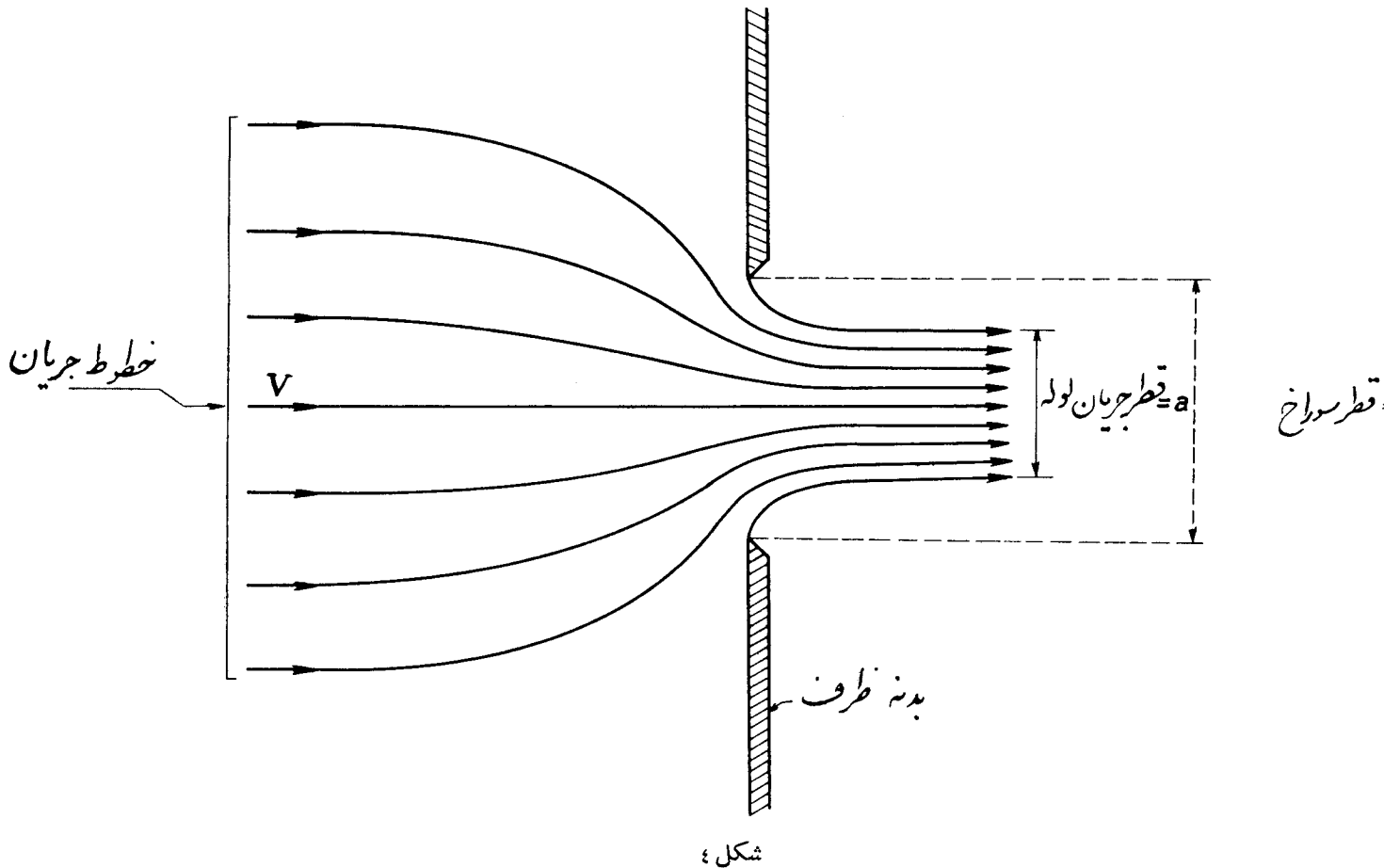
در این مقاله عوض گسترش این بحث که موضوع استفاده از عامل های بی بعد در آزمایشهای مدل کوچک باشد، از نحوه‌ی تعیین قانون های فیزیکی در علم هیدرولیک گفتگو میگردد.

هر گاه در داخل ظرفی سوراخ دار مایعی وجود داشته باشد و فشار درونی ظرف سبب جهش آن بخارج گردد بفرض عدم تأثیر نیروهای ثقلی خط های جریان لوله‌ای و نسبت به محور افقی مار از وسط سوراخ متقارن خواهد بود (شکل ۴). نیروهای محرك منحصر به نیروی فشار بوده و به فرض صفر بودن اصطکاک تنها نیروی مقاوم، نیروی واکنش مانند ذره های مایع در حرکت خواهد بود.

واضح است که کوچک شدن سطح مقطع لوله‌ی جهش جریان (a نسبت به عرض شکافی که مایع

۱) Turbulent   ۲) Couche limite   ۳) Mach   ۴) Prandtl

از آن عبور مینماید (a') بستگی به شکل و بعدهای هندسی جدار سوراخ داشته و با توجه به فرضیه‌ی کامل بودن مایع میتوان با ترسیم شبکه‌ی جریان و یکمک ریاضیات ضریب جمع شدن مقطع لوله جهش طبیعی را پیدا نمود. در این حالت ضریب جریان که با عدد اولر بیان میشود منحصرأ تابعی از شکل و بعدهای هندسی جدار شکاف خواهد بود. اما تأثیر نیروهای دیگر:

۱- تأثیر نیروی لزجی

هرگاه تأثیر نیروهای لزجی در این جریان شایان اهمیت گردد، چون وضع عمومی جریان نسبت به محور افقی شکاف متقارن باقی خواهد ماند فورمولی که مربوط به (شکل ۲-۲) میباشد در این حالت نیز صدق خواهد نمود. بنابراین در چنین حرکتی عدد اولر علاوه بر اینکه بستگی به شکل و بعدهای هندسی مقطع دارد

$$E = f\left(\frac{a}{a'} \text{ و } Re\right) \text{ دیگر}$$

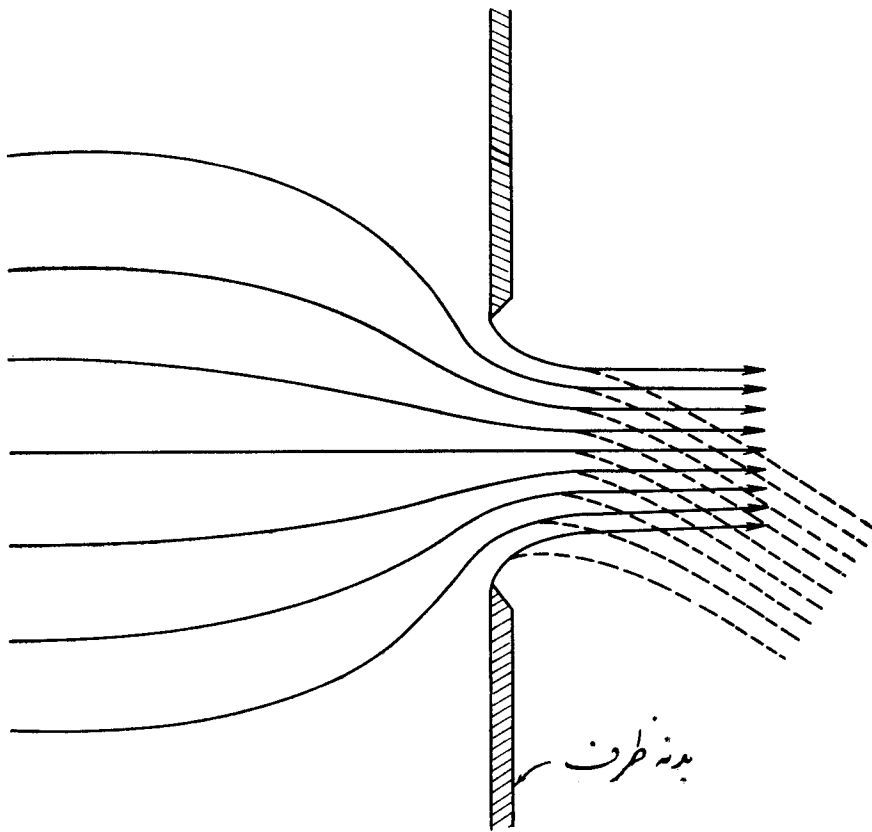
۲- تأثیر نیروی ثقل

(شکل ۵) لوله‌ی جهشی جریانی را که از شکاف ظرف بطور متقارن به خارج می‌جهد (فرض عدم تأثیر

ثقل) با خط پر نشان میدهد.

اگر نیروهای ثقل در حرکت مایع کامل (یعنی مایعی با ضریب لزجی صفر) تأثیر نماید جهش لوله‌ای مایع - بطوریکه در همان شکل نشان داده شده در صفحه‌ی قائم مار بمرحوراز حالت افقی انحراف حاصل نموده وبسمت پائین متمایل میگردد .

مسیر جهش لوله‌ای مایع وانحراف آن از حالت افقی بستگی به تأثیر نسبی نیروهای واکنشی ماند و نیروهای ثقلی دارد . در فرض دخالت سیال معینی هرچه سرعت جهش مایع زیادتر گردد انحراف بسمت پائین دورتر از مخرج شکاف به وقوع می پیوندد وهرچه اختلاف وزن مخصوص بین مایع خارج شونده با سیال محیطی که مایع بدان داخل میشود کمتر باشد انحراف مفروضی از مسیر مستقیم فاصله‌ی بیشتری از مخرج شکاف خواهد داشت و بازااء صفر بودن وزن مخصوص سیال خارج ، مسیر بصورت یک سهمی شبیه به سهمی سقوط مایعی که سرعتی افقی در خلاء داشته باشد درمی آید .

شکل ه

انحراف جهش لوله‌ای جریان در (شکل ه) با خط نقطه چین نمایش داده شده است . در حالت تأثیر تنه‌ای ثقل ضریب جریان که همان عدد اولر می باشد ، علاوه بر اینکه تابع شکل و بعدهای هندسی جدار

$$\left(\frac{a}{a'}\right) \text{ است به عدد فرود } Fr \text{ نیز بستگی پیدا می کند بعبارت ریاضی } E = f\left(\frac{a}{a'} \text{ و } Fr\right) \text{ خواهد بود .}$$

۳- تأثیر نیروهای کشش سطحی

اگر نیروهای کشش سطحی در جریان مایع تأثیری قابل مقایسه با نیروهای واکنشی ماند داشته باشند

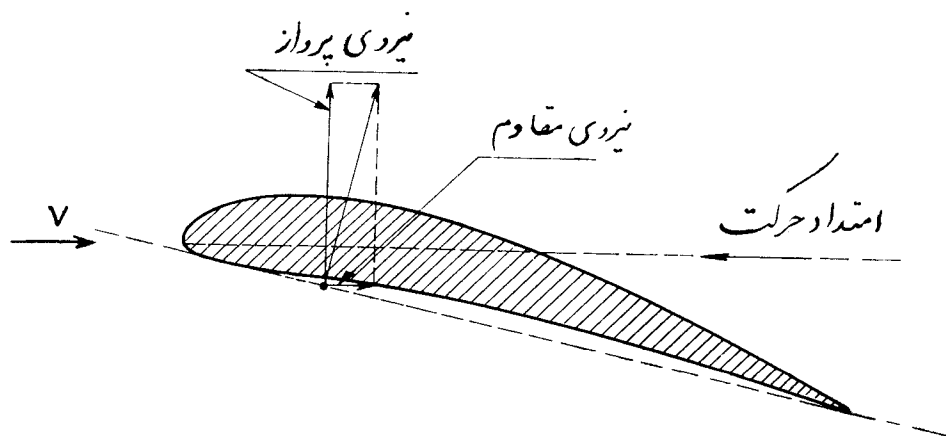
با استدلالی شبیه به آنچه فوقاً بیان گردید ضریب جریان و یا عدد اولر وابسته به آن مسلماً بصورت $E = f\left(\frac{a}{a'} \text{ و } W\right)$ یعنی تابعی از نسبت اندازه‌های هندسی مقطع جهشی لوله و عدد ویر خواهد بود. بعلمت جسدیگی مسلّم مایع به جدار که در اثر نیروهای کشش سطحی و درموقع خروج آب از سوراخ بوجود می‌آید، بررسی تأثیر این نیروها در جریان مایع همواره ضروری است. واضح است که هرچه عدد ویر کوچکتر باشد تأثیر نسبی نیروهای کشش سطحی که زائیده‌ی جاذبه‌ی ملکولی است بیشتر است.

از مطالعه‌ی مجموعه‌ی مطلب‌هایی که ذکر گردید چنین نتیجه میشود که تأثیر نسبی نیروهای مشخصه‌ی یک جریان در رابطه‌ی موجود بین سرعت و فشار بوسیله‌ی عاملهای بی‌بعد بیان میگردد. عدد اولر یا ضریب جریان در حالت کلی و وقتی مایع فشار پذیر نیست تابعی از شکل و اندازه‌های هندسی مقطع شکاف و عددهای فرود و رینولدز و ویر خواهد بود.

بطور کلی تر سرعت V بوسیله‌ی عبارت ریاضی $V = Cf \left(\frac{a}{a'} \dots Re \text{ و } Fr \text{ و } W \right) \sqrt{\frac{\Delta P}{\rho}}$ بیان میگردد که در آن C ضریب عددی ثابتی بوده و نقطه‌هایی که در داخل پرانتز قرار دارند باید بوسیله‌ی نسبت سایر اندازه‌های هندسی که وجودشان در جریان مایع احتمالاً میتواند مؤثر باشد جانشین گردد.

نیروهایی که در یک مسأله هیدرولیکی دخالت مینمایند بوسیله‌ی شرطهای بخصوص مسئله مشخص میگردد.

هرگاه فقط یکی از نیروها مثلاً نیروی لزجی، ثقل و یا کشش سطحی در حرکت مایع مؤثر باشند حد تغییر عامل‌های بی‌بعد نحوه‌ی تجربه‌های بعدی را که در لابراتوار بایستی انجام شود تعیین نموده و بدین ترتیب شکل تابع فوق از راه تجربه مشخص شده و مسئله حل میگردد. چنانکه مشاهده میشود با استعمال عاملهای بی‌بعد نه فقط عده‌ی تجربه‌های مورد نیاز محدود میگردد بلکه نحوه اجرای آنها نیز بعلمت میزان تغییر این عاملها فوق العاده سهل تر میشود.

شکل ۶

برای اینکه آسان شدن حل مسأله‌های هیدرلیکی بکمک عامل‌های بی‌بعد واضح و روشن گردد و معلوم شود که تعقیب روش معمولی (بدون توجه به این عامل‌ها) متضمن چه مشکلاتی می‌باشد به ذکر یک مثال مبادرت می‌شود:

قبل از ذکر مثال لازمست مفهوم بعضی از اصطلاح‌های آئرو دینامیکی^(۱) بررسی گردد.

(شکل ۶) مقطع بال هواپیما را در مقابل جریان هوایی با سرعت افقی V نشان می‌دهد. نیروی

مؤثر بر مقطع بال مزبور را میتوان به دو مؤلفه متمایز تقسیم نمود:

۱ - مؤلفه‌ی افقی در امتداد سرعت که موسوم است به نیروی مقاوم^(۲).

۲ - مؤلفه‌ی قائم در امتداد عمود بر سرعت که موسوم است به نیروی پرواز^(۳).

اما آنچه بایستی در اینجا توجه نمود اینست که از فشار پذیری هوا در سرعت‌های معمولی میتوان صرف‌نظر نموده هوا را یک سیال فشار ناپذیر تلقی نمود. در اینصورت استعمال هوا و یا آب در لابراتوار بدون تفاوت بوده و در نتیجه‌ی آزمایش تغییری نخواهد داد. بعلاوه شکل جسم مورد آزمایش نیز بوسیله‌ی یک ضریب منظور می‌شود. پروفیل آئرو دینامیکی ارتباط کاملی با مقدار این ضریب دارد.

با روشن شدن مفهوم چند اصطلاح آئرو دینامیکی بالا اینک بحل مسأله‌ی زیر مبادرت می‌شود:

درون مایعی که ضریب لزجی دینامیکی آن μ و جرم مخصوص آن ρ می‌باشد، کره‌ای فلزی به قطر d را با سرعت V تغییر مکان می‌دهند، مطلوبست تعیین نیروی مقاومتی که مایع در مقابل حرکت این کره فلزی ایجاد مینماید.

نیروی مقاوم T که از طرف مایع بر کره‌ی مزبور تأثیر مینماید تابع چهار متغیر ρ ، v و μ و d و بصورت تابعی مانند $T = f(d, \mu, v, \rho)$ می‌باشد. برای پیدا نمودن شکل تابع مزبور بطریقه‌ی عادی لازمست آزمایش‌های زیادی در لابراتوار انجام دهند زیرا بعلمت زیاد بودن متغیرها در هر سری آزمایش‌ها فقط یکی از آنها را میتوانند تغییر دهند. و نتیجه را بصورت دیاگرامی رسم نمایند بعنوان مثال با اختیار نمودن مایع معینی ρ و μ مشخص گردیده و با بکار بردن کره‌هایی بقطره‌هایی مثلاً $d_1, \dots, d_n$ برای سرعت‌هایی مثلاً $V_1, \dots, V_n$ مقدار T را بوسیله تجربه معین می‌کنند نتیجه‌ی این تجربه‌ها را روی دو محور مختصات عمود بر یکدیگر که روی محور افقی مقدار d و روی محور قائم مقدار T را می‌برند نقل کرده و منحنی‌های هم سرعت را روی دیاگرام رسم می‌نمایند. بدین طریق معلوم میشود که رسم هر دیاگرام اجرای صد تجربه را ایجاب مینماید. برای تکمیل کار لازمست تجربه‌های مشابه و بسیار دیگری را ابتدا برای ضریب‌های ثابت و جرم مخصوص‌های متغیر (مثلاً $\rho_1, \dots, \rho_n$) و سپس برای هر جرم مخصوص مشخص ρ با ضریب‌های μ متغیر (مثلاً $\mu_1, \dots, \mu_n$) انجام دهند و دیاگرام‌های دیگری رسم کنند. با آسانی معلوم میشود چنین آزمایش‌هایی وجود کره‌هایی را بقطرهای مختلف و مایع‌هایی را به جرم مخصوص و ضریب‌های لزجی

۱) Aerodynamique

۲) Trainée

۳) Portance

مستفاوت ایجاب مینماید و مقدار هائی که از آزمایش ها بدست میآیند تنها بعد از گرد آوری و طبقه بندی و انجام بعضی محاسبات لازم و رسم دیاگرامهای متعدد قابل استفاده میشوند. واضح است که طریقه عادی مذکور در فوق با صرف وقت زیاد و زحمت فراوان توأم می باشد. اما روش استعمال عامل های بی بعد، بطوریکه ذیلاً نشان داده خواهد شد کار را فوق العاده سهل مینماید. با آنکه در حرکت مزبور فقط نیروهای لزجی مایع تأثیر مینمایند ذیلاً نشان داده میشود که باروش استعمال عامل های بی بعد حتی اگر نیروهای ثقل نیز تأثیر بنمایند شکل قانون فیزیکی با استدلال زیرین بصورت موجزی درسی آید. گویا اینکه نیروهای ثقل را هم بوسیله شتاب ثقل g دخالت دهیم (خوانندگان توجه دارند که اولاً این عمل در نحوه نتیجه گیری تأثیری ندارد و ثانیاً بطوریکه دیده خواهد شد میتوان در فورمول بدست آمده عدد فرود را مساوی صفر قرارداد تا تأثیر نیروهای ثقل از بین برده شوند و بنابراین دخالت دادن نیروهای ثقلی صرفاً حل مسئله دشوارتری را مطرح نموده است).

هرگاه توان های مجهول متغیرهای مطلق به w, t, y, x نمایش داده شود. نیروی مقاوم T را میتوان بصورت $T = Cd^x V^y \rho^z \mu^t g^w$ نوشت.

بطوریکه در ابتدای این مقاله ذکر گردید شرط اصلی صحت هر رابطه فیزیکی آن است که بعدها در طرفین معادله یکسان باشند یعنی معادله بعدی زیر صحیح باشد:

$$MLT^{-2} = L^x (LT^{-1})^y (ML^{-3})^z (ML^{-1}T^{-1})^t (LT^{-2})^w$$

صحت گفته شده بوسیله تساوی بعد سه واحد اصلی بصورت زیر بیان میگردد:

$$1 = z + t$$

$$1 = x + y - 3z - t + w$$

$$-2 = -y - t - 2w$$

از سه معادله فوق میتوان مقدارهای سه مجهول مثلاً z و y و x را بر حسب دو مقدار دیگر t و w بیان نمود:

$$x = 2 - t + w$$

$$y = 2 - t - 2w$$

$$z = 1 - t$$

بنابراین میتوان شکل عمومی نیروی مقاوم T را بصورت زیر نوشت:

$$T = C d^{2-t+w} V^{2-t-2w} \rho^{1-t} \mu^t g^w$$

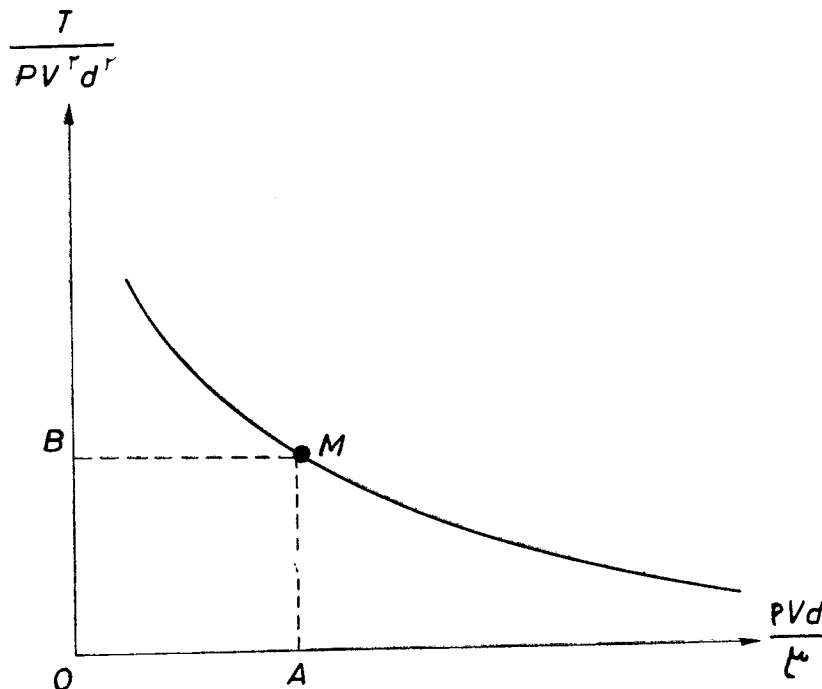
باتوجه به عبارت عامل های بی بعد که قبلاً داده شده و بعلمت تأثیر نیروهای ثقلی و لزجی میتوان مجذور عدد فرود $\left(\frac{V^2}{gd}\right)$ و عدد رینولدز $\left(\frac{\rho V d}{\mu}\right)$ را بنحوی ظاهر نمود. در نتیجه معادله نیروی مقاوم بر حسب عامل های بی بعد بصورت زیر درسی آید:

$$T = C \left(\frac{\rho V d}{\mu} \right)^{-t} \left(\frac{V^r}{g d} \right)^{-w} \rho V^r d^r$$

حال اگر تأثیر نیروی ثقل قابل صرفنظر کردن باشد دخالت g بعنوان متغیر مورد نداشته لذا توان w مساوی صفر بوده و عدد فرود از صحنه‌ی تأثیر نیروها خارج گشته و بمسئله ساده طرح شده برمیگردیم .
با توجه باینکه $\rho V^r d^r$ هم بعد نیرو می باشد رابطه‌ی ساده‌ی زیر نتیجه میشود :

$$\frac{T}{\rho V^r d^r} = f \left(\frac{\rho V d}{\mu} \right)$$

اگر محور مختصات سطحی در نظر بگیریم که محور افقی آن نمایش عامل بی بعد رینولدز $\left(\frac{V d \rho}{\mu} \right)$ و محور قائم آن نمایش کمیت بی بعد $\left(\frac{T}{\rho V^r d^r} \right)$ باشد، کفایت در مایعی با ضریب لزجی دینامیکی معین و جرم

شکل ۷

مخصوص معین کروی ثابتی را با سرعت‌های مختلف مثلاً سرعت‌های ده گانه حرکت در آورده و اندازه‌ی نیروی مقاوم T را باده تجربه‌ی ساده معین نمائیم و مقدار هائی که بدین طریق بدست می‌آیند بوسیله‌ی عدد رینولدز $\frac{\rho V d}{\mu}$ و کمیت بی بعد $\frac{T}{\rho V^r d^r}$ روی صفحه مختصات نمایش دهیم (شکل ۷) .

بنابراین هرگاه در لایه‌ی توار مایعی بجرم مخصوص ρ و ضریب لزجی دینامیکی μ مفروض باشد و گلوله‌ای بقطر d را در آن با سرعت دلخواه V تغییر مکان داده و بخواهند نیروی مقاومتی که مایع در مقابل آن ابراز می نماید حساب کنند ، ابتدا عدد رینولدز وابسته به آن را حساب نموده و با استفاده از مقدار عددی

آن و منحنی (شکل ۷) مقدار $\frac{T}{\rho V^2 d^2}$ را بدست می‌آورند و با ضرب کردن مقدار بدست آمده در $\rho V^2 d^2$ که مفروض است. نیروی مقاوم T معین میشود. از اینجا سهولت رسیدن به نتیجه بکمک عامل های بی بعد با مقایسه با روش عادی واضح میشود. باید دانست که اگر استفاده از ده تجربه برای تعیین مقدار عددی T با رویه بالا ضرورت داشته است به این علت است که ساقانون فیزیکی پدیده را برای تعیین t در معادله‌ی $T = C \left(\frac{\rho V d}{\mu} \right)^{-t} \rho V^2 d^2$ بکار نبرده ایم و حال آنکه میدانیم که در رژیم آرام نیروی مقاوم T با سرعت V بوسیله‌ی یک رابطه خطی مربوط میباشد.

بنابراین فقط با توجه به این حقیقت فیزیکی، توان $t=1$ و $T = \frac{C}{Re} \rho V^2 d^2$ خواهد شد.

از معادله اخیر ممکن است چنین نتیجه گرفته شود که با انجام تنها یک تجربه مسأله مورد نظر، حل خواهد شد بطوریکه میدانیم حل معادله‌های ناویه و ستکس^(۱) در جمیع سورها امکان پذیر نبوده و حتی در مورد های ساده هم بدست آوردن نتیجه با اشکال ریاضی توأم می باشد. مسأله که فوقاً مطرح شد یکی از آن حالت های خاصی است که جواب قطعی آن بتوسط معادله های ناویه و ستکس مشخص گردیده است. هرگاه جوابی که بتوسط این روش ریاضی معین گردیده است با رابطه‌ی فوق که بتوسط عامل های بی بعد بدست آمده مقایسه گردد مقدار ضریب عددی C برابر 3π میشود. بنابراین فورمول نهائی نیروی مقاوم که

$$T = \frac{3\pi}{Re} \rho V^2 d^2$$

برای روشن شدن سورد استعمال فورمول نهائی به ذکر مثال عددی زیر مبادرت میشود.

مثال عددی: گلوله آهنی کروی شکل به قطر ۰.۰۰۰۰۸ سانتیمتر و جرم نسبی ۷۸۵۰ در درون مایعی

که جرم مخصوص نسبی آن ۰.۹۰ و ضریب لزجی دینامیکی آن معادل ۸ پواز است سقوط می نماید. مطلوب است تعیین سرعت حد گلوله مزبور، اندازه عدد رینولدز و بالاخره تعیین نیروی مقاوم T .

حل: نظر باینکه گلوله وقتی به سرعت حد میرسد که حرکت آن یکنواخت و بنابراین برآیند نیروهای

مؤثر صفر شود. بنابراین بایستی حاصل جمع نیروی مقاوم و نیروی رانش مساوی با وزن گلوله باشد.

(در شکل ۸) سه نیروی مذکور بوسیله‌ی

سه حامل نشان داده شده اند و تعادل نیروهای

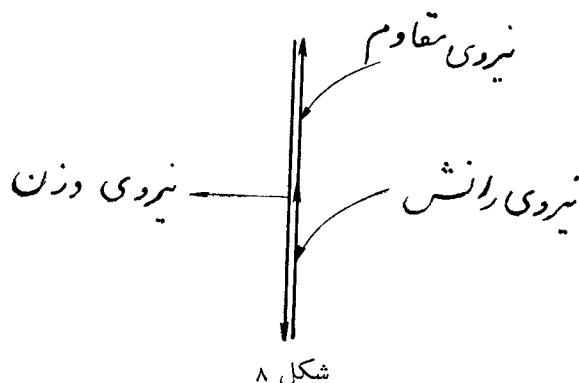
سه گانه‌ی بالا بوسیله‌ی معادله‌ی ذیل بیان

میشود.

$$\frac{3\pi}{Re} \rho V^2 d^2 = (M - M')g$$

که در آن M جرم گلوله آهنی و M' جرم مایع

هم حجم گلوله‌ی مزبور میباشد.

شکل ۸

۱) Navier - Stokes

با جانشین کردن عبارت Re و مقادیرهای عددی مفروض رابطه بصورت زیر میآید.

$$3\pi\mu Vd = \frac{4}{3} \pi \left(\frac{d}{2}\right)^3 (7785 - 0.95) \times 980$$

$$0.76 \times V = 6762$$

$V = 11775$ ثانیه/سانتیمتر مقدار V بدست میآید

و از رابطه‌ی فوق مقدار V بدست میآید

$$Re = \frac{Vd\rho}{\mu} = \frac{11775 \times 0.95 \times 0.95}{8} = 0.704$$

اندازه‌ی عدد رینولدز مساوی است با:

$$T = \frac{3\pi}{0.704} \times 0.95 \times (11775)^2 \times 0.95^2 = 436 \text{ دین}$$